

Arrest

nr. 190 899 van 24 augustus 2017
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IXe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Armeense nationaliteit te zijn, op 19 april 2017 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging en de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging van 20 maart 2017 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden zonder bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 23 mei 2017, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 15 juni 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. WIJNANTS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die loco advocaat K. BLOMME verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat L. VAN DE PUTTE, die loco advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Op 20 maart 2017 nam de gemachtigde van de bevoegde staatssecretaris de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

“In uitvoering van artikel 52, §4, 5de lid van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt de aanvraag van een verblijfskaart van een familielid van een burger van de Unie, die op 26/09/2016 werd ingediend door:

[...]

om de volgende reden geweigerd:

De betrokkene voldoet niet aan de vereiste voorwaarden om te genieten van het recht op verblijf van meer dan drie maanden in de hoedanigheid van familielid van een burger van de Unie of van een ander familielid van een burger van de Unie.

Artikel 40ter van de wet van 15.12.1980 stelt: 'de bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de familieleden van een Belg voor zover het betreft: 1° de familieleden bedoeld in artikel 40bis, §2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen.' Artikel 40ter van dezelfde wet stelt ook dat bij een aanvraag gezinshereniging 'de familieleden bedoeld in het eerste lid, 1°, moeten bewijzen dat de Belg: beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderd-twintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmelding indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.'

Er werden volgende bewijzen voorgelegd ter staving van de bestaansmiddelen van de Belgische referentiepersoon:

x Attest van werkloosheidsuitkering voor een periode van 7/2016 tot 10/2016.

x Doktersattest dat mevrouw zwanger is en de voorziene bevallingsdatum 26/06/2017 zou zijn.

De meest recente bewijzen van bestaansmiddelen betreffen dus een werkloosheidsuitkering (voor een periode van 7/2016 tot 10/2016. Dit inkomen kan enkel in aanmerking worden genomen voor de berekening van de bestaansmiddelen voor zover er ook is aangetoond dat de referentiepersoon actief werkzoekende is. Daarvan werd echter niets voorgelegd. Vandaar dat de werkloosheidsuitkering niet in aanmerking kan worden genomen overeenkomstig art. 40ter van de wet van 15.12.1980.

Het attest van zwangerschap van de Belgische referentiepersoon doet geen afbreuk aan deze vaststelling, voor zover men nog niet in zwangerschapsverlof is en niet arbeidsongeschikt is bevonden door de dokter, mag immers van een werkzoekende worden verwacht dat zij effectief werk zoekt.

Het bewijs van tewerkstelling van betrokkene zelf, namelijk loonbrieven van tewerkstelling bij G. C. te Roeselare oktober, november 2016, deeltijdse arbeidsovereenkomst, waaruit blijkt dat hij eveneens tewerkgesteld is en een inkomen heeft, kan daarbij niet in overweging worden genomen. Zoals voorgeschreven in art. 40ter van de wet van 15.12.1980 is het immers de Belgische referentiepersoon die dient aan te tonen over voldoende bestaansmiddelen te beschikken zodat betrokkene zich bij haar kan voegen. (Arrest 232.612 Raad van State 20.10.2015 de inkomsten dienen deze van de Belg te zijn)

De behoefteanalyse overeenkomstig art. 42, §1, tweede lid is in deze overbodig. De voorgelegde bewijzen van bestaansmiddelen kunnen niet in aanmerking worden genomen, derhalve is ook niet vastgesteld dat de bestaansmiddelen van de Belg ontoereikend zijn."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. Het enig middel is afgeleid uit de schending van de artikelen 40ter en 42, §1, tweede lid van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsplicht. Het is uiteengezet als volgt:

"De Bestreden beslissing schendt art. 40 TER VW en ontbeert elke draagkrachtige motivering. In casu wordt geargumenteed op basis van art. 40 ter van de Wet van 15.12.1980.

Art. 40 TER van voormelde wet bepaalt: "De bepalingen van dit hoofdstuk zijn van toepassing op de familieleden van een Belg, voor zover het betreft: 1° de familieleden bedoeld in artikel 40 bis, § 2, eerste lid, 1° tot 3°, mits zij de Belg die het recht op gezinshereniging opent vergezellen of zich bij hem voegen."

Art. 40 ter VW bepaalt eveneens dat de voormelde familieleden moeten bewijzen :

"dat de Belg 1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan

hondertwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3° van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke inte-gratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoorde-len van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en met hun regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inchakelingsuitkeringen en overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.”

In casu werd door verzoeker, het bewijs voorgelegd dat diens partner mevr. V. G., in de periode juli tot oktober 2016 een werkloosheidsuitkering ontving, anderzijds werd een doktersattest voorgelegd waaruit blijkt dat zij zwanger was en de voorziene bevallingsdatum 26 juni 2017 betreft.

In art. 40 TER VW is expliciet voorzien dat een werkloosheidsuitkering meegeteld wordt bij de berekening der inkomsten van de Belgische partner die verzoeker komt vervoegen, en deze uitkering kan niet zomaar aan de kant geschoven worden in deze.

Er is in voormeld artikel een voorwaarde gekoppeld aan het in aanmerking nemen van de werkloosheidsuitkering, en dit betreft het actief zoeken naar werk.

Hierbij dient opgemerkt dat enkel diegene die beschikbaar is voor de arbeidsmarkt en ook actief naar werk zoekt, ook effectief gerechtigd is op werkloosheidsuitkering. Uit het feit dat de partner van verzoekster werkloosheidsuitkering ontving, blijkt dan ook duidelijk dat zij actief naar werk zocht, bij gebreke waarvan zij dergelijke uitkering niet zou ontvangen.

Louter ten overvloede worden er door verzoeker nog bijkomende stukken voorgelegd die aantonen dat zijn partner ook effectief op zoek is en was naar werk, meer in het bijzonder worden volgende documenten voorgelegd:

- inschrijvingsbewijs VDAB vanaf 18.05.2016*
- CV V. G.*
- Attest VDAB “gespecialiseerde medewerker verkoop moede-artikelen van 05.09.2016 tot 03.11.2016*
- Overeenkomst voor opleidingsstage vanaf 13.10.2016*
- Stagefiche verkoop VDAB*
- Competentierapport VDAB dd. 03.11.2016*

Dat de partner van verzoekster na haar opleiding en stage ook actief werk gezocht heeft en zij in welbepaalde winkels is gaan solliciteren, doch tevergeefs.

Dat haar zwangerschap een hinderpaal bleek voor onmiddellijke indiensttreding.

Dat de partner van verzoeker wel degelijk kan werken en ook bereid is te werken blijkt ook duidelijk uit haar tewerkstelling in het verleden, waar zij steeds was werkende was in de periode tot en met februari 2016.

Het is gelet op hetgeen voorafgaat dan ook volledig ten onrechte dat er in de bestreden beslissing werd geoordeeld alsof er geen rekening kan worden gehouden met de voorgelegde inkomstenbewijzen van de partner van verzoeker, meer specifiek de door haar ontvangen werkloosheidsuitkering.

De partner van verzoekster heeft ondanks haar zwangerschap blijven zoeken naar werk, en heeft nog een opleiding gevolgd, en daarna stage gelopen, waarbij zij de beide in goede orde heeft beëindigd.

Het is dus geenszins zo alsof de partner van verzoeker na de kennisname van de zwangerschap eensklaps passief zou afgewacht hebben, zij heeft actief gezocht naar werk, maar dit tot op heden zonder gunstig resultaat.

Het volstaat in dit verband dat er actief naar werk wordt gezocht, en er kan niet uit het ontbreken van een gunstig resultaat gedurende een zekere periode, zomaar afgeleid worden alsof er niet actief is gezocht naar werk.

De partner van verzoeker is van vreemde origine, zij is bovendien zwanger, hetgeen maakt dat een gunstig resultaat in haar zoektocht naar werk hic et nunc moeilijk is.

Daarnaast dient er nog gewezen op het feit dat ook verzoeker werk gevonden had, en hijzelf ook voor eigen inkomen kon zorgen.

In art. 40 TER VW is inderdaad voorzien dat het de Belgische onderdaan is die zijn inkomen dient te bewijzen, en er geen rekening kan gehouden worden met de gebeurlijke bestaansmiddelen die de verzoeker bekomt, doch uit hetgeen voorafgaat blijkt ten genoegte van recht dat er wel degelijk rekening kon en moet gehouden worden met de inkomsten van de partner van verzoeker, dewelke vooralsnog als toereikend dienen aangenomen te worden.

Doch zelfs indien hierover twijfel zou bestaan, dan is het alleszins zo dat er een behoeftenanalyse diende te gebeuren, waarbij er dient vastgesteld te worden dat deze analyse nooit is gebeurd.

Er wordt in de bestreden beslissing zomaar geponeerd alsof de behoeftenanalyse overeenkomstig art 42 § 1, tweede lid in deze overbodig zou zijn, doch deze bewering strookt niet met de werkelijkheid. Het betreft hier een gevolg van een verkeerd standpunt dat werd ingenomen betreffende de inkomsten van de partner van verzoeker, in die zin dat er wél diende rekening gehouden te worden maar inkomen, en bijgevolg er ook een behoeftenanalyse diende te gebeuren desgevallend om na te gaan of deze toereikend zouden zijn.

In het kader van een dergelijke behoeftenanalyse zou vastgesteld geworden zijn dat de behoeften van het gezin eerder gering zijn en er alleszins meer dan voldoende inkomsten in hoofde van het gezin aanwezig zijn om alle behoeften ruimschoots te dekken.

De materiële motiveringsplicht vereist dat de beslissing gesteund is op voldoende draagkrachtige motieven (P.M., “ Le controle par le conseil d’Etat de la motivation des actes réglementaires”, noot onder R.v.St., 1 februari 1989, nr. 31.882, J.L.M.B., 1989, 55-560). In casu is dit niet het geval. Er mag van verwerende partij uiteraard verwacht worden dat er niet op een vage en algemene wijze geantwoord wordt.

Er is duidelijk sprake van een verkeerde beslissing in hoofde van de verwerende partij.”

2.2. Bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht is de Raad niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de totstandkoming van de bestreden beslissing is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet op kennelijk onredelijke wijze tot haar besluit is gekomen (RvS 7 november 2001, nr. 101.624).

Verzoeker heeft om gezinshereniging verzocht in functie van zijn echtgenote, die de Belgische nationaliteit heeft.

Artikel 40ter van de Vreemdelingenwet bepaalt dat in dat geval dat verzoeker moet aantonen “ *dat de Belg :*

1° beschikt over stabiele, toereikende en regelmatige bestaansmiddelen. Aan die voorwaarde wordt geacht te zijn voldaan indien de bestaansmiddelen ten minste gelijk zijn aan honderdtwintig procent van het bedrag bedoeld in artikel 14, § 1, 3°, van de wet van 26 mei 2002 betreffende het recht op maatschappelijke integratie en zoals geïndexeerd volgens artikel 15 van voormelde wet. Bij het beoordelen van deze bestaansmiddelen wordt rekening gehouden met hun aard en regelmatigheid. Er wordt daarentegen geen rekening gehouden met de middelen verkregen uit het leefloon, de financiële maatschappelijke dienstverlening, de kinderbijslagen en toeslagen, de inschakelingsuitkeringen en de overbruggingsuitkering. De werkloosheidsuitkering komt alleen in aanmerking indien de Belg bewijst dat hij actief werk zoekt.”

Verzoeker erkent in zijn betoog dat in artikel 40ter van de Vreemdelingenwet uitdrukkelijk is voorzien dat een werkloosheidsuitkering wordt meegeteld bij de beoordeling van de inkomsten van de Belg “*op voorwaarde dat hij bewijst dat hij actief werk zoekt*”. Hij betoogt echter dat uit het feit dat zijn partner, i.e. de referentiepersoon, een werkloosheidsuitkering ontving kan worden afgeleid dat zij actief naar werk zocht, omdat zij anders geen dergelijke uitkering zou hebben ontvangen. Verder legt hij een aantal stukken neer waaruit zou moeten blijken dat zij wel degelijk actief op zoek was en is naar werk.

Wat verzoekers eerste argument betreft, met name dat, indien zijn partner niet actief op zoek was naar werk zij geen werkloosheidsuitkering zou hebben ontvangen, moet samen met de verwerende partij in haar nota worden vastgesteld dat artikel 58/7, §7 van het koninklijk besluit van 25 november 1991 houdende werkloosheidsreglementering bepaalt dat de procedure voor de controle van de actieve beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt wordt opgeschort ingeval van zwangerschap. Dat het voorleggen van het bewijs dat de partner van verzoekster begunstigde is van een werkloosheidsuitkering meteen ook het bewijs vormt van haar actieve zoektocht naar werk, zoals verzoeker meent te kunnen doen gelden, gaat dus in casu niet op.

Verder voegt verzoeker bij zijn verzoekschrift een aantal "bijkomende" stukken om trachten aan te tonen dat zijn partner na haar opleiding en stage wel degelijk werk heeft gezocht. Uit de aanvraag blijkt evenwel dat hij daarvan geen gewag had gemaakt, zodat hij deze stukken niet voor de eerste keer kan inroepen voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. De Raad zou immers zijn bevoegdheid overschrijden indien hij rekening zou houden met elementen die niet aan de verwerende partij zouden worden voorgelegd. Voor de beoordeling van de wettigheid van een bestuurshandeling moet de Raad zich plaatsen op het ogenblik van het nemen van die bestuurshandeling, rekening houdend met de alsdan voorhanden zijnde feitelijke en juridische gegevens (RvS 26 maart 2013, nr. 222.999).

Verzoeker toont dus niet aan dat de verwerende partij, na kennisname van de door verzoeker in het kader van de aanvraag ingediende stukken, op kennelijk onredelijke wijze of in strijd met artikel 40ter van de Vreemdelingenwet zou hebben geoordeeld dat geen bewijs werd voorgelegd van het feit dat de referentiepersoon actief werkzoekend is, zodat de werkloosheidsuitkering niet in aanmerking kan worden genomen. Verzoekers stelling dat zijn partner kan werken en bereid is te werken doet daaraan geen afbreuk. De loutere verwijzing naar een tewerkstelling in het verleden brengt evenmin soelaas.

Verzoeker verwijst ten slotte naar artikel 42, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, stelt dat ten onrechte geen behoefteanalyse heeft plaatsgevonden en betoogt dat dit een gevolg is van het verkeerde standpunt dat werd ingenomen betreffende de inkomsten van zijn partner.

Artikel 42, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet luidt als volgt:

"Indien aan de voorwaarde van het toereikend karakter van de bestaansmiddelen bedoeld in de artikelen 40bis, § 4, tweede lid, en 40ter, § 2, tweede lid, 1°, niet is voldaan, dient de minister of zijn gemachtigde, op basis van de eigen behoeften van de burger van de Unie die vervoegd wordt en van zijn familieleden te bepalen welke bestaansmiddelen zij nodig hebben om in hun behoeften te voorzien zonder ten laste te vallen van de openbare overheden. De minister of zijn gemachtigde kan hiervoor alle bescheiden en inlichtingen die voor het bepalen van dit bedrag nuttig zijn, doen overleggen door de vreemdeling en door elke Belgische overheid."

Omtrent de behoefteanalyse werd in de bestreden beslissing geoordeeld als volgt:

"De behoefteanalyse overeenkomstig art. 42, §1, tweede lid is in deze overbodig. De voorgelegde bewijzen van bestaansmiddelen kunnen niet in aanmerking worden genomen, derhalve is ook niet vastgesteld dat de bestaansmiddelen van de Belg ontoereikend zijn."

Hiervoor is reeds gebleken dat niet is aangetoond dat de verwerende partij ten onrechte de werkloosheidsuitkering van de referentiepersoon niet in aanmerking zou hebben genomen. Verzoekers standpunt dat het voormelde motief is uitgegaan van een verkeerde premisse, kan dan ook niet worden bijgetreden. Voorts kan slechts worden vastgesteld dat het standpunt dat er sprake moet zijn van in aanmerking te nemen bestaansmiddelen opdat een behoefteanalyse zoals voorzien in artikel 42, §1, tweede lid van de Vreemdelingenwet moet plaatsvinden, niet met andere, concrete argumenten wordt betwist en aldus onverminderd overeind blijft.

2.3. Het enig middel kan niet worden aangenomen.

3. Korte debatten

De verzoekende partij heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd. Aangezien er grond is om toepassing te maken van artikel 36 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wordt de vordering tot schorsing, als accessorium van het beroep tot

nietigverklaring, samen met het beroep tot nietigverklaring verworpen. Er dient derhalve alleen al om die reden geen uitspraak gedaan te worden over de exceptie van onontvankelijkheid van de vordering tot schorsing, opgeworpen door de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig augustus tweeduizend zeventien door:

mevr. A. WIJNANTS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. C. VAN DEN WYNGAERT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

C. VAN DEN WYNGAERT

A. WIJNANTS